

Vandaag deel twee van een drieluik rond Tanja Janssen, gemeenteraadslid en fractievoorzitter van D66. Van 'effe wennen' tot poten-in-de-kleimentaliteit en de toekomst. Vandaag deel 2...

Met de poten in de klei

Met de poten in de klei, dáár wil Tanja Janssen staan. "Ik ben van de gesprekken, benieuwd naar het hoe en waarom", zegt ze. "Voor je 'nee' roept éérst kijken naar hoe iets wèl kan. Om op de juiste gronden tot een besluit dat goed is voor Haaksbergen te komen, is vooraf veel relevante informatie nodig."

"Dat bij inwoners het idee leeft dat besluitvorming een wel érg langdurig proces is, snap ik. Maar het traject richting raadsbesluit kan een hele puzzel zijn. Het vergaren en inpassen van ontbrekende stukjes vraagt de nodige tijd", legt ze uit. "Een bepaald standpunt is gebaseerd op alles wat je op dát moment weet. Soms echter komen nieuwe inzichten beschikbaar en moet je je mening bijsturen. Bij gelegenheid moet je kunnen meebewegen om iets mogelijk te maken..."

Deelnemen aan de besluitvorming binnen je gemeente ervaart Tanja Janssen als heel bijzonder. Zo heeft de raad een klap gegeven op de zoutwinning. "Het traject er naar toe heeft nogal reuring veroorzaakt. Begrijpelijk. Als ik richting Beckum rijd en zie hoe ingrijpend het landschap verandert denk ik ook 'O, jee...'. Maar ik ben ervan overtuigd dat je hier op termijn niets meer van ziet.

Excursies naar de gaswinningsgebieden in Groningen en de olievelden in Drenthe waren voor mij zeer verhelderend. En kijk vooral eens naar wat wij eruit hebben gehaald voor Haaksbergen en haar inwoners", vervolgt ze. "Het aanvankelijke aantal van 12 zouthuisjes is teruggebracht naar 8. Er is een omgevingsfonds gecreëerd waar de Haaksbergse samenleving echt iets aan heeft. De zoutwinning levert voordelen op."

▲ Tanja Janssen, voorzitter van de D66-fractie in de Haaksbergse gemeenteraad.